

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 13, 2012

Nummer 13, 2012

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBZUT:2012:BW8070](#) 13-06-2012

Nunspeet, omgevingsvergunning permanente bewoning recreatiewoning

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBZUT:2012:BW8072](#) 13-06-2012

Apeldoorn, projectbesluit woningbouw Spelderholt

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBROE:2012:BW8120](#) 31-05-2012

Gemeente Leudal

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBARN:2012:BW9076](#) 24-05-2012

Ede, ontheffing en bouwvergunning zendmast

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBUTR:2012:BW8600](#) 02-05-2012

Rhenen/omgevingsvergunning

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX0288](#) 04-07-2012

Aalsmeer/dwangsom

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX0293](#) 04-07-2012

Coevorden/bestemmingsplan 'Bestemmingsplan Gees - afbraak mestkuikenshuur Kruisakkerweg/bouw woning Tilweg'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW9539](#) 27-06-2012

Planschade Midden-Drenthe

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW9553](#) 27-06-2012

GS Limburg

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW9550](#) 27-06-2012

Ede/bestemmingsplan 'Bedrijventerrein Het Laar te Wekerom'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW9528](#) 27-06-2012

Sliedrecht planschade

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW9537](#) 27-06-2012

Planschade Zwolle

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW9573](#) 27-06-2012

Eijsden-Margraten/bestemmingsplan 'Hotel Gronsveld'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW9565](#) 27-06-2012

Zuid-Holland/reactieve aanwijzing

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW9566](#) 27-06-2012

Laarbeek/bestemmingsplan 'Buitengebied Laarbeek'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW9568](#) 27-06-2012

Schouwen-Duiveland/bestemmingsplan 'Windpark Zierikzee'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW9531](#) 27-06-2012

Oss/bestemmingsplan 'Buitengebied Oss-2010'

Uitspraken zonder ECLI

- onbekend -

Leidschendam-Voorburg/dwangsom

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

Houten/wijzigingsplan 'Wijzigingsplan van het Globaal Bestemmingsplan Houten Vinex "Woongebied Oosterlaak-/Rietplas"

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

Boxmeer/bestemmingsplan 'Gildeterrein Weverstraat te Beugen'

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Coevorden/bestemmingsplan 'Bestemmingsplan Gees - afbraak mestkuikenshuur Kruisakkerweg/bouw woning Tilweg'

Wgv en het begrip bebouwde kom

Het begrip bebouwde kom kan volgens de geschiedenis van de totstandkoming van de Wet geurhinder worden omschreven als het gebied dat door aaneengesloten bebouwing overwegend een woon- en verblijffunctie heeft en waarin veel mensen per oppervlakte-eenheid ook daadwerkelijk wonen of verblijven. De grens van de bebouwde kom wordt niet bepaald door de Wegenverkeerswetgeving, maar evenals in de ruimtelijke ordening door de aard van de omgeving. Binnen een bebouwde kom is de op korte afstand van elkaar gelegen bebouwing geconcentreerd tot een samenhangende structuur.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 04-07-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX0293

Zaaknummer: 201106376/1/R4

RECHTSPRAAK

Aalsmeer/dwangsom

Woonark is in casu een bouwwerk

Voor de beantwoording van de vraag of een omgevingsvergunning is vereist, dient eerst te worden beoordeeld of sprake is van bouwen van een bouwwerk in de zin van artikel 1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Woningwet, gelezen in samenhang met artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wabo. Het begrip 'bouwwerk' is in de Woningwet niet omschreven. Volgens de jurisprudentie geeft de modelbouwverordening een bruikbare definitie van het wettelijke begrip 'bouwwerk'. Dat een woonark volgens jurisprudentie van de Hoge Raad in het algemeen als een roerende zaak wordt aangemerkt, doet hieraan niet af. In aanmerking genomen dat de woonark met trossen aan de grond zal worden bevestigd, bedoeld is om ter plaatse permanent als woning te functioneren op een wijze die zich niet onderscheidt van een woning die zich niet in het water bevindt en deze voorts niet op een eenvoudige wijze is te verplaatsen, nu deze niet zelfstandig van de ligplaats kan uitvaren en hiertoe bovendien (een deel van) de beschoeiing zal moeten worden verwijderd, is sprake van een plaatsgebonden constructie.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 04-07-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX0288

Zaaknummer: 201113350/1/A1

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onder a Wabo en 1 lid 1 onder a Wonw

RECHTSPRAAK

Leidschendam-Voorburg/dwangsom

Criteria voor toepassing toverformule onder Wabo niet anders

Het verlenen van een vrijstelling op de voet van de zogeheten toverformule is eerst mogelijk en ook verplicht, indien een zinvol gebruik overeenkomstig het geldende bestemmingsplan objectief gezien niet meer mogelijk is. Er bestaat geen aanleiding om daar onder de werking van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht anders over te denken.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Houten/wijzigingsplan 'Wijzigingsplan van het Globaal Bestemmingsplan Houten Vinex "Woongebied Oosterlaak-/Rietplas"'

Relatie beeldkwaliteitsplan en wijzigingsplan

Het beeldkwaliteitsplan hoeft bij de vaststelling van het wijzigingsplan niet in acht genomen te worden omdat het moet worden aangemerkt als een richtinggevend beleidsstuk, zodat de raad hiermee rekening dient te houden en hiervan gemotiveerd kan afwijken.

Het welstandsaspect speelt een rol bij de verlening van een omgevingsvergunning voor de bouw van de woningen. Het bezwaar inzake dit aspect ziet op de uitvoering van het wijzigingsplan en kan daarom in deze procedure niet aan de orde komen.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Gemeente Leudal

Wisseling van diercategorieën moet worden aangemerkt als een verandering van activiteiten, waardoor de grondslag van de aanvraag van de vigerende vergunning wordt verlaten

Casus

Actualisering van de vergunningvoorschriften voor de omzetting van een zeugenhouderij in een vleesvarkenshouderij.

Verweerder is van mening dat met de wijziging de grondslag van de aanvraag van de vigerende vergunning niet wordt verlaten.

Eiser is van mening dat het besluit in strijd is met de Wet ammoniak en veehouderij.

Rechtsvraag

Wordt met het verlenen van de vergunning de grondslag van de aanvraag van de vigerende vergunning verlaten?

Uitspraak

Ambtshalve wijzigingen van de vergunning in het belang van de bescherming van het milieu kunnen niet zodanig zijn dat daarmee de grondslag van de aanvraag van de vigerende vergunning wordt verlaten. De wisseling van diercategorieën moet - vanwege de wijzigingen in huisvestingssystemen en daarmee samenhangende emissiefactoren ten aanzien van ammoniak, geur en fijnstof - worden aangemerkt als verandering van activiteiten. Voor deze wijziging is een veranderingsvergunning nodig. Dat de ammoniakuitstoot van de inrichting gelijk blijft aan de voorheen vergunde situatie en een wisseling van diercategorieën gelet op het gehanteerde gedoogbeleid is toegestaan, doet daar niets aan af.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 31-05-2012

ECLI: ECLI:NL:RBROE:2012:BW8120

Zaaknummer: AWB 11/1483

Wetsartikelen: 2.30 Wabo, 2.31 aanhef en lid 2 onder b Wabo, 2.1 lid 1 aanhef en onder e Wabo en 3 lid 3 Wamv

RECHTSPRAAK

Rhenen/omgevingsvergunning

Omgevingsvergunning. Ten onrechte splitsing aangebracht tussen activiteit bouwen en activiteit strijdig met bestemmingsplan

Het systeem van vergunningvrij bouwen zoals neergelegd in artikel 2 en 3 van Bijlage II van het Bor ziet op twee verschillende situaties. Wanneer men een bouwwerk dat niet voldoet aan het bestemmingsplan omgevingsvergunningvrij wil realiseren, dan kan dat op grond van genoemd artikel 2, mits het bouwwerk voldoet aan de specifiek in artikel 2 gestelde eisen. Wil men een bouwwerk dat niet voldoet aan de in artikel 2 gestelde eisen omgevingsvergunningvrij realiseren, dan kan dat op grond van genoemd artikel 3, mits het bouwplan voldoet aan het bestemmingsplan.

Verweerder had het bouwplan derhalve niet mogen splitsen in de activiteit 'bouwen' en de activiteit 'strijdig met het bestemmingsplan'; verweerder had het bouwplan, ten behoeve van de vraag of voor de activiteit 'bouwen' een omgevingsvergunning kon worden verleend, allereerst moeten toetsen aan artikel 2.10 van de Wabo.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 02-05-2012

ECLI: ECLI:NL:RBUTR:2012:BW8600

Zaaknummer: SBR 11/2667 T

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 onder a Wabo, 2.1 lid 3 Wabo, 2.10 Wabo, 2.12 Wabo, 2 Bijlage II Bor en 3 Bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Schouwen-Duiveland/bestemmingsplan 'Windpark Zierikzee'***Bezwaren inzake schending normen van de NB-wet 1998 blijven in casu op grond van het relativiteitsbeginsel buiten beschouwing***

De individuele belangen van burgers die in, of in de onmiddellijke nabijheid van, een Natura 2000-gebied wonen bij behoud van een goede kwaliteit van hun directe leefomgeving, kunnen zo verweven zijn met het algemene belang dat de NB-wet 1998 beoogt te beschermen, dat niet kan worden geoordeeld dat de betrokken normen van de NB-wet 1998 kennelijk niet strekken tot bescherming van hun belangen. De woningen van appellanten en anderen bevinden zich echter op een aanzienlijke afstand van de door de dijk afgeschermd buitendijks gelegen gronden die behoren tot het Natura 2000-gebied De Oosterschelde. Appellanten hebben door een dijk geen zicht op het gebied. Dit gebied maakt geen deel uit van hun directe leefomgeving. Derhalve strekken de betrokken normen van de NB-wet 1998 kennelijk niet tot bescherming van de belangen van appellanten. Ingevolge artikel 1.9 Chw zijn appellanten op dit punt niet ontvankelijk.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 27-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW9568

Zaaknummer: 201111729/1/R2

Wetsartikelen: 1.1 lid 1 aanhef en onder a Chw, 1.9 Chw, 9b lid 1 aanhef en onderdelen a en b Elektriciteitswet 1998 en 9e Elektriciteitswet 1998

RECHTSPRAAK

Laarbeek/bestemmingsplan 'Buitengebied Laarbeek'

Goothoogte kassen

Een goothoogte van 7,5 meter voor kassen is thans niet ongebruikelijk.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 27-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW9566

Zaaknummer: 201009842/1/R2

RECHTSPRAAK

Oss/bestemmingsplan 'Buitengebied Oss-2010'

Plan-m.e.r.-verplichting in geval van wijzigingsbevoegdheid ten behoeve van intensieve veehouderij in reconstructiegebied. Actualiseringsplicht bestemmingsplan en verwerken bouwvoornemens

In verband met een wijzigingsbevoegdheid voor het vergroten van bouwvlakken zonder de aanduiding 'intensieve veehouderij' ten behoeve van de neventak intensieve veehouderij had een m.e.r. moeten worden gemaakt. Dat in het kader van het reconstructieplan in 2005 een m.e.r. is gemaakt en dat in dit plan voor de mogelijkheden voor intensieve veehouderij hierbij is aangesloten, neemt deze plicht niet weg, nu de wettelijke verplichting om een plan-m.e.r. te maken in ieder geval geldt voor elk plan dat een kader biedt voor activiteiten die boven de drempelwaarden uitkomen en dat in kolom 3 van onderdeel C, categorie C.14 is vermeld. Daarbij merkt de Afdeling overigens nog op dat het reconstructieplan en de daarbij behorende m.e.r. betrekking hebben op een groter gebied dan het plangebied en dat de concrete mogelijkheden voor intensieve veehouderij in dit bestemmingsplan zijn bepaald. Dat ingevolge artikel 7.7, derde lid, onder b, van de Wet milieubeheer het bevoegd gezag gebruik mag maken van andere milieueffectrapportages, die voldoen aan het bepaalde bij of krachtens hoofdstuk 7 van deze wet, brengt niet met zich dat in dit geval afgezien had mogen worden van het maken van een plan-m.e.r. Dat de maximale invulling van de bestreden wijzigingsbevoegdheden thans als gevolg van de Verordening niet meer mogelijk zou zijn, brengt, nog daargelaten de juistheid van deze stelling, evenmin met zich dat geen plan-m.e.r. had moeten worden gemaakt.

Met het oog op een snelle actualisatie van verouderde bestemmingsplannen kan het onder omstandigheden aanvaardbaar zijn als uitgangspunt te hanteren dat slechts concrete bouwvoornemens in een plan kunnen worden verwerkt.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 27-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW9531

Zaaknummer: 201008988/1/R3

Wetsartikelen: 7.7 lid 3 onder b WMB

RECHTSPRAAK

Zuid-Holland/reactieve aanwijzing

Reactieve wijziging toegestaan ook al heeft die tot gevolg dat dan planologisch meer mogelijk wordt gemaakt

Het systeem van de Wro, zoals dat tot uitdrukking komt in artikel 3.8, zesde lid, van de Wro, verzet zich niet tegen het geven van een reactieve aanwijzing met betrekking tot een planregel of een deel van een planregel, ook niet wanneer die aanwijzing tot gevolg heeft dat meer mogelijk wordt gemaakt dan op grond van het plan zoals dat door de raad was vastgesteld.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 27-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW9565

Zaaknummer: 201006529/1/R4

Wetsartikelen: 3.8 lid 6 Wro

RECHTSPRAAK

Eijsden-Margraten/bestemmingsplan 'Hotel Gronsveld'

Afstemming met provinciaal en regionaal beleid. Overgangsrecht. SVBP 2008. Ontvankelijkheid buurgemeente inzake niet vaststellen exploitatieplan

De raad is bij de vaststelling van een bestemmingsplan niet aan het provinciale beleid gebonden. Dat er in dit geval tussen Limburg en het gemeentebestuur bestuurlijke afspraken zijn gemaakt over het te volgen beleid, zoals vervat in het POL 2006, maakt dat niet anders. Deze bestuurlijke afspraken kunnen - ongeacht de formulering daarvan - in het systeem van de Wro niet meer inhouden dan een inspanningsverplichting. Een verdergaande juridische binding kan het provinciebestuur bereiken door het stellen van algemene regels als bedoeld in artikel 4.1 van de Wro, waarmee aan gemeentebesturen juridisch bindende normen kunnen worden opgelegd. Voor zover Limburg erop wijst dat uit de geschiedenis van de totstandkoming van de Wet ruimtelijke ordening tevens volgt dat in dit geval het sluiten van bestuursovereenkomsten eveneens een geschikt middel is, overweegt de Afdeling dat dit middel in de wetsgeschiedenis wordt genoemd als middel dat kan worden gebruikt in concrete gevallen of in geval van doelstellingen die betrekking hebben op één gebied, maar dat dit niet wordt genoemd als geschikt middel voor algemene normstelling, waarvan in dit geval sprake is.

De raad is niet gebonden aan beleid van de gemeente Maastricht. Wel dient de raad rekening te houden met belangen van Maastricht, welke belangen onder meer uit het beleid van Maastricht naar voren kunnen komen.

In de planregels is niet exact het overgangsrecht uit artikel 3.2.1, tweede lid, van het Bro zoals dat luidde ten tijde van de vaststelling van het bestemmingsplan, overgenomen. Anders dan is overwogen met betrekking tot het gebruik van de term bouwvergunning, kan het gebruik van de term burgemeester en wethouders in plaats van de term bevoegd gezag niet worden aangemerkt als een kennelijke verschrijving. In dit verband is van belang dat burgemeester en wethouders weliswaar in het algemeen het bevoegd gezag zijn als bedoeld in artikel 3.2.1, tweede lid, van het Bro, maar dat in bijzondere gevallen als bedoeld in bijlage 1 bij het Besluit

omgevingsrecht een ander bestuursorgaan het bevoegd gezag is. Het bepaalde in de planregels kan derhalve leiden tot rechtsonzekerheid.

Er bestaat geen grond voor het oordeel dat de planregels, voor zover daarin een afwijkingspercentage is opgenomen, zijn vastgesteld in strijd met de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2008 (SVBP 2008) nu daarin geen regels zijn opgenomen met betrekking tot de inhoud van bestemmingsplannen.

Het beroep van gemeente Maastricht is, voor zover betrekking hebbend op de vraag of het kostenverhaal anderszins is verzekerd, gericht tegen het niet vaststellen van diverse onderdelen van het exploitatieplan als bedoeld in artikel 6.13, eerste lid, van de Wro. De Afdeling overweegt in dit verband dat Maastricht geen eigenaar is van in het plan begrepen gronden en evenmin een grondexploitatieovereenkomst als bedoeld in artikel 8.2, vijfde lid, van de Wro heeft gesloten met betrekking tot in het plan begrepen gronden. Nu ook anderszins niet is gebleken van belangen van Maastricht die rechtstreeks zijn betrokken bij het niet vaststellen van de genoemde onderdelen van het exploitatieplan, kan zij in zoverre niet worden aangemerkt als belanghebbende.

Een fasering kan ruimtelijke gevolgen hebben indien deze is opgenomen in een exploitatieplanregel. Ook andere eisen en regels uit een exploitatieplan, als bedoeld in artikel 6.13, tweede lid, onder b, c en d, van de Wro, kunnen ruimtelijke gevolgen hebben. Gelet op het vorenstaande wordt Maastricht rechtstreeks in haar belang geraakt voor zover geen fasering, opgenomen in een exploitatieplanregel, en andere eisen en regels zijn vastgesteld. In zoverre kan zij als belanghebbende worden aangemerkt.

De raad kan in één besluit zowel besluiten tot het vaststellen van een bestemmingsplan als tot het niet vaststellen van een exploitatieplan.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 27-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW9573

Zaaknummer: 201108336/1/T1/R1

Wetsartikelen: 4.1 Wro, 6.13 lid 1 en 2 Wro, 8.2 lid 5 Wro, 3.1.1 Bro en 3.2.1 lid 1 en 2 Bro

RECHTSPRAAK

Boxmeer/bestemmingsplan 'Gildeterrein Weverstraat te Beugen'

Barim niet van toepassing op schietterrein. Geluidnormen waren op het moment van vaststelling plan ten onrechte nog niet in APV opgenomen

Geluid vanwege traditioneel schieten door een schutterij wordt ingevolge het Barim niet bij de bepaling van het geluidniveau betrokken. De raad dient dit aspect in het kader van de vereiste belangenafweging wel bij de vaststelling van het plan te betrekken. Het stellen van geluidnormen voor traditioneel schieten in de APV was blijkens het bestreden besluit nodig, doch had ten tijde van dat besluit nog niet plaatsgevonden. Nu een bestuurlijke afweging over aanvaardbare geluidnormen voor het schietterrein ontbrak, heeft de raad niet inzichtelijk gemaakt in hoeverre bij de omliggende woningen, in aanmerking genomen de in de VNG-brochure opgenomen richtafstand, een aanvaardbaar woon- en leefklimaat kan worden gewaarborgd. De APV die inmiddels is opgesteld, voldoet niet omdat een afzonderlijke geluidnorm voor de avondperiode ontbreekt.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

GS Limburg

Appellante is belanghebbende nu zij een bundeling van rechtstreeks bij het bestreden besluit betrokken individuele belangen tot stand brengt waarmee effectieve rechtsbescherming gediend kan zijn. Geluid van doorgaand treinverkeer binnen de inrichting in dit geval ten onrechte niet bij de beoordeling betrokken. Evenals bij vaar- en wegverkeer geeft ook het geluid van treinverkeer van en naar een inrichting op een gezoneerd industrieterrein geen grond om de vergunning te weigeren

Casus

Milieuvergunning voor een inrichting waar transportbewegingen per spoor plaatsvinden. De inrichting ligt op een gezoneerd industrieterrein. In beroep is (o.a.) een buurtvereniging die stelt dat niet al het geluid van de treinbewegingen bij de beoordeling is betrokken.

Het college heeft het geluid van doorgaand spoorverkeer niet bij de beoordeling van de geluidbelasting betrokken. Volgens jurisprudentie wordt geluid van doorgaand treinverkeer niet bij de behandeling van een aanvraag om een milieuvergunning voor een emplacement betrokken, omdat dit geluid in het kader van de regelgeving over spoorweggeluid bij of krachtens de Wet geluidhinder moet worden beoordeeld. In dit geval bevat de inrichting geen spoor dat zowel ten behoeve van de inrichting als ten behoeve van doorgaand treinverkeer wordt gebruikt, zodat alle treinbewegingen op het terrein van de inrichting als onderdeel van de inrichting moeten worden beschouwd en bij de beoordeling van de geluidbelasting hadden moeten worden betrokken.

Ten aanzien van geluid, veroorzaakt door vaar- en wegverkeer van en naar een op een gezoneerd industrieterrein gelegen inrichting, geldt volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling dat het door dit verkeer veroorzaakte geluid geen grond kan geven voor het weigeren van de vergunning. Eenzelfde benadering is aangewezen in een geval als hier, waarbij het gaat om de geluidemissie vanwege verkeersbewegingen op een spoorweg van en naar een

inrichting op een gezoneerd industrieterrein.

Rechtsvragen

1. Is de buurtvereniging als belanghebbende aan te merken?
2. Welk deel van het spoorgeluid dient bij de beoordeling van de aanvraag te worden betrokken?

Uitspraak

1. De buurtvereniging brengt door het optreden in rechte in dit geval een bundeling van rechtstreeks bij het bestreden besluit betrokken individuele belangen tot stand waarmee effectieve rechtsbescherming gediend kan zijn, in vergelijking met het afzonderlijke optreden van een groot aantal individuele natuurlijke personen. In de door de vereniging tot stand gebrachte bundeling van deze individuele belangen, kunnen de in artikel 1:2, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht genoemde feitelijke werkzaamheden besloten worden geacht.
2. Het college heeft het geluid van doorgaand spoorverkeer niet bij de beoordeling van de geluidbelasting betrokken. Volgens jurisprudentie wordt geluid van doorgaand treinverkeer niet bij de behandeling van een aanvraag om een milieuvergunning voor een emplacement betrokken, omdat dit geluid in het kader van de regelgeving over spoorweggeluid bij of krachtens de Wet geluidhinder moet worden beoordeeld. In dit geval bevat de inrichting geen spoor dat zowel ten behoeve van de inrichting als ten behoeve van doorgaand treinverkeer wordt gebruikt, zodat alle treinbewegingen op het terrein van de inrichting als onderdeel van de inrichting moeten worden beschouwd en bij de beoordeling van de geluidbelasting hadden moeten worden betrokken.

Ten aanzien van geluid, veroorzaakt door vaar- en wegverkeer van en naar een op een gezoneerd industrieterrein gelegen inrichting, geldt volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling dat het door dit verkeer veroorzaakte geluid geen grond kan geven voor het weigeren van de vergunning. Eenzelfde benadering is aangewezen in een geval als hier, waarbij het gaat om de geluidemissie vanwege verkeersbewegingen op een spoorweg van en naar een inrichting op een gezoneerd industrieterrein.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 27-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW9553

Zaaknummer: 201101874/1/A4

Wetsartikelen: 1:2 Awb, 1.1 lid 2 aanhef en onder b WMB, 8.8 lid 3 aanhef en onder a WMB (oud) en

8.1o WMB (oud)

RECHTSPRAAK

Planschade Zwolle

Na uitbreiding aanvraag planschadevergoeding is het nieuwe planschaderecht van toepassing

Casus

Appellant heeft bij formulier met datum 14 maart 2008 een aanvraag om vergoeding van planschade ten gevolge van de vrijstelling van 22 september 2003 ingediend. Tijdens de hoorzitting van de schadecommissie op 20 mei 2008 heeft het college aan appellant aangeboden de nieuwbouw van de Electrabel-kantoorstoren, mogelijk gemaakt door een vrijstelling van 31 juli 2008, bij de advisering over planschade te betrekken. Appellant heeft op die zitting vermeld zijn aanvraag om planschadevergoeding uit te breiden in de zin dat deze tevens betrekking heeft op de in aanbouw zijnde Electrabel-kantoorstoren.

Rechtsvraag

Welk planschaderecht (oud of nieuw) is op de aanvraag van toepassing?

Uitspraak

De aanvraag van appellant van 14 maart 2008 om vergoeding van planschade, voor zover deze betrekking heeft op de vrijstelling van 31 juli 2008, is verondersteld door het college te zijn aangehouden. Bij aanhouding van een voordien gedaan verzoek om planschadevergoeding moet, voor de toepassing van het overgangsrecht in de Invoeringswet, de datum waarop het beweerdelijk schadeveroorzakende besluit in rechte onaantastbaar is geworden, als de datum van de aanvraag worden aangemerkt.

Hieruit volgt dat moet worden aangenomen dat appellant na 1 juli 2008 heeft verzocht om vergoeding van planschade ten gevolge van de vrijstelling van 31 juli 2008 en dat het nieuwe planschaderecht op dat verzoek van toepassing is.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 27-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW9537

Zaaknummer: 201106431/1/A2

Wetsartikelen: 6.1 Wro

RECHTSPRAAK

Sliedrecht planschade

Dat voor realisering van de bebouwing elders in het plangebied bestaande woningen moeten worden gesloopt, betekent niet dat realisering van deze woningbouw zo onwaarschijnlijk is, dat daarvan bij de planvergelijking niet mag worden uitgegaan

Casus

Het college voert aan dat de SAOZ en de StAB van een onjuiste planvergelijking zijn uitgegaan, omdat zij daarbij niet hebben betrokken dat ingevolge het bestemmingsplan, na sloop van woningen elders in het plangebied van het bestemmingsplan, aan drie zijden van het perceel op 2 meter afstand nieuwe gestapelde woningbouw met een maximale goothoogte van 6,90 meter en een maximale bouwhoogte van 15 meter kon worden gerealiseerd. Volgens het college verzetten de bouwvoorschriften voor gronden met de bestemming 'Woongebied (W)' zich daar niet tegen. Zo is het bepaalde over de maximale inhoud van een hoofdgebouw, in artikel 11, derde lid, aanhef en onder a, van de voorschriften, volgens het college niet van toepassing na de sloop van een hoofdgebouw. Het college voert aan dat wederpartij derhalve op de peildatum vergelijkbaar planologisch nadeel kon ondervinden als zij volgens de StAB ten gevolge van de vrijstelling ondervindt. Het college heeft zich daarom, anders dan in het besluit van 21 november 2008, op het standpunt gesteld dat wederpartij ten gevolge van de vrijstelling geen planologisch nadeel lijdt.

Rechtsvraag

Moet bij de planvergelijking mede rekening worden gehouden met de sloop van bestaande bebouwing?

Uitspraak

Dat voor realisering van deze bebouwing elders in het plangebied van het bestemmingsplan bestaande woningen moeten worden gesloopt, omdat ingevolge de bouwvoorschriften het aantal woningen op gronden met de bestemming 'Woongebied (WG)' niet mag toenemen,

betekent niet dat realisering van deze woonbebouwing zo onwaarschijnlijk is, dat daarvan bij de planvergelijking niet mag worden uitgegaan.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 27-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW9528

Zaaknummer: 201108746/1/A2

Wetsartikelen: 49 WRO

RECHTSPRAAK

Planschade Midden-Drenthe

Overgangsbepaling vergelijkbaar met positieve bestemming

Casus

Appellant betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat de overgangsbepaling niet zo verstrekkend is, dat zij te vergelijken is met een positieve bestemming. Hij voert aan dat de rechtbank ten onrechte van belang heeft geacht dat aan de vrijstellingen in deze bepaling voorwaarden konden worden verbonden, aangezien bij verzoeken om vergoeding van planschade dient te worden uitgegaan van de maximale invulling van het bestemmingsplan, inclusief de vrijstellingen. Nu de overgangsbepaling in artikel 35 van de voorschriften van het oude bestemmingsplan meer uitbreidingsmogelijkheden bood dan het nieuwe bestemmingsplan en met toepassing van de in artikel 35, zesde lid, opgenomen vrijstellingsmogelijkheid, volledige nieuwbouw van een woning op zijn perceel mogelijk was, dient deze overgangsbepaling volgens appellant als een positieve bestemming te worden aangemerkt.

Rechtsvraag

Kan de overgangsbepaling gelijk worden gesteld met een positieve bestemming?

Uitspraak

Bij de beoordeling of de overgangsbepaling gelijk te stellen is met een positieve bestemming, is van belang of aan de in die bepaling opgenomen bouwmogelijkheden voorwaarden zijn verbonden.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 27-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW9539

Zaaknummer: 201109361/1/A2

Wetsartikelen: 49 WRO

RECHTSPRAAK

Ede/bestemmingsplan 'Bedrijventerrein Het Laar te Wekerom'

VNG-brochure. Mogelijke hindereffecten van gepland bedrijventerrein voor minicamping ten onrechte niet onderzocht

In het onderhavige geval hoeft het kleinschalig kamperen niet te worden gelijkgesteld met verblijfsrecreatie als bedoeld in de VNG-brochure. De Afdeling neemt daarbij in aanmerking dat het kleinschalig kamperen gelet op de systematiek van het voorliggende bestemmingsplan ondergeschikt is aan het agrarisch bedrijf en voorts gelet op het aantal toegestane standplaatsen en de toegestane openingsduur van beperkte omvang is. Het voorgaande betekent echter niet, zoals de raad heeft betoogd, dat de kampeeractiviteiten in het kader van de goede ruimtelijke ordening op geen enkele wijze bescherming behoeven tegen de gevolgen van de door het plan mogelijk gemaakte milieubelastende activiteiten.

De raad heeft de gevolgen van de door het plan mogelijk gemaakte milieubelastende activiteiten voor de gebruikers en exploitanten van de minicamping, waaronder het mogelijk optreden van geluid- en stankhinder, ten onrechte niet betrokken in zijn afweging of de vestiging van het bedrijventerrein strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 27-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW9550

Zaaknummer: 201112199/1/R2

Wetsartikelen: 2 lid 2.1 sub c Wabo

RECHTSPRAAK

Apeldoorn, projectbesluit woningbouw Spelderholt

Goede ruimtelijke onderbouwing bij projectbesluit en vernietigd bestemmingsplan

Casus

Verweerder heeft - onder meer - een projectbesluit genomen en bouwvergunningen verleend voor het oprichten van elf villa's, een woning en een appartementengebouw met parkeerkelder. De bij het projectbesluit behorende ruimtelijke onderbouwing maakt deel uit van een groter totaalplan dat is opgenomen in het bestemmingsplan 'Spelderholt-Riant'. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft het besluit van de raad van de gemeente Apeldoorn tot vaststelling van het bestemmingsplan 'Spelderholt-Riant' vernietigd (zaaknummer 200907569/1/R2).

Rechtsvraag

Berust het projectbesluit op een deugdelijke motivering nu verweerder in de ruimtelijke onderbouwing hoofdzakelijk verwijst naar het inmiddels vernietigde bestemmingsplan 'Spelderholt-Riant'?

Uitspraak

De rechtbank overweegt dat in beginsel een ruimtelijk besluit waaraan een later vernietigd bestemmingsplan als ruimtelijke onderbouwing ten grondslag is gelegd, niet in stand kan blijven (de uitspraak van de Afdeling van 7 december 2005, LJN AU7544). Naar het oordeel van de rechtbank kan deze hoofdregel uitzondering lijden indien de grond voor vernietiging van het bestemmingsplan volledig losstaat van het deel van het bestemmingsplan dat is neergelegd in het ruimtelijk besluit. Zoals blijkt uit de uitspraak van de Afdeling van 29 september 2011, is het bestemmingsplan 'Spelderholt-Riant' onder meer vernietigd omdat op de plankaart geen bouwvlakken zijn weergegeven en in de planregels geen doeleindenomschrijving van de bestemming 'Groen (G)' is opgenomen. De rechtbank stelt vast dat deze gebreken in de ruimtelijke onderbouwing van het projectbesluit niet zijn hersteld, terwijl – zoals hiervoor is overwogen – het betreffende bestemmingsplan inclusief de

plankaart en planregels ten grondslag is gelegd aan de ruimtelijke onderbouwing van het projectbesluit. Nu niet gezegd kan worden dat deze aspecten van het vernietigde bestemmingsplan qua ruimtelijke inrichting volledig losstaan van de onderhavige bouwplannen, is de rechtbank van oordeel dat het projectbesluit niet is voorzien van een goede ruimtelijke onderbouwing.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 13-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RBZUT:2012:BW8072

Zaaknummer: 1/1400 VEROR, 11/1479 VEROR, 11/1661 WABOA, 11/1713 WABOA

Wetsartikelen: 3.10 Wro en 3.1 Wro

RECHTSPRAAK

Nunspeet, omgevingsvergunning permanente bewoning recreatiewoning

Evidente privaatrechtelijke belemmeringen

Casus

Verweerder heeft aan aanvrager een omgevingsvergunning met persoonsgebonden karakter verleend voor het in strijd met het bestemmingsplan permanent bewonen van een recreatiewoning. Eiseres exploiteert het recreatiepark en heeft een erfpachtovereenkomst met vergunninghouder waarin in artikel 7 is overeengekomen dat de recreatiewoning niet permanent mag worden bewoond. Eiseres stelt dat de gemeente hiermee niet voldoende rekening heeft gehouden bij het verlenen van de omgevingsvergunning.

Rechtsvraag

Is er sprake van evidente privaatrechtelijke belemmeringen die in de weg staan aan het verlenen van de omgevingsvergunning in afwijking van het bestemmingsplan?

Uitspraak

Naar het oordeel van de rechtbank moet het handelen in strijd met artikel 7 van de overeenkomst worden aangemerkt als een evidente privaatrechtelijke belemmering die aan het verlenen van een omgevingsvergunning in de weg staat. Dit oordeel wijzigt niet doordat de kantonrechter een tussentijdse ontbinding van de pachtovereenkomst niet gerechtvaardigd acht. Het in stand blijven van de overeenkomst laat immers onverlet dat vergunninghouder tekortschiet in de nakoming van haar verplichtingen jegens eiseres, en dat eiseres mogelijkheden heeft om hieraan consequenties te verbinden.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 13-06-2012

ECLI: ECLI:NL:RBZUT:2012:BW8070

Zaaknummer: 11/1435 WABOA

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef onder c Wabo, 2.12 lid 1 aanhef en onder a sub 2 Wabo, 2.7 Bor en 4 bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Ede, ontheffing en bouwvergunning zendmast

Onder omstandigheden kan een gerechtvaardigde beperking van de vrijheid van meningsuiting, in de zin van artikel 10, tweede lid, van het EVRM, aanwezig worden geacht

Casus

Door verweerder is ontheffing en bouwvergunning verleend voor de bouw van een amateurzendmast. De mast heeft in uitgeschoven toestand een hoogte van 18 meter. Het bezwaar van belanghebbenden is door verweerder ongegrond verklaard. Verweerder gaf aan dat het bouwplan weliswaar in strijd met de redelijke eisen van welstand is, echter weigering van de vergunning zou een inbreuk betekenen op het recht van vrijheid van meningsuiting (artikel 10 EVRM) van aanvrager.

Rechtsvraag

Heeft verweerder zich terecht en op goede gronden op het standpunt gesteld dat een inbreuk op de in artikel 10, eerste lid, van het EVRM gewaarborgde rechten van belanghebbende niet te rechtvaardigen is?

Uitspraak

De rechtbank overweegt, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 26 augustus 2009 (LJN BJ6050) dat de weigering van de bouwvergunning in een geval waarin aan de totstandkoming van een bouwwerk - gezien vanuit een oogpunt van hinder van omwonenden - zwaarwegende bezwaren zijn verbonden, noodzakelijk kan worden geacht ter bescherming van de rechten van anderen, als bedoeld in artikel 10, tweede lid, van het EVRM.

In deze zaak acht de rechtbank, gezien het negatieve welstandsadvies van 24 juni 2010, waarin is uiteengezet dat het plaatsen van een stalen antennemast met een maximumhoogte van 18 meter binnen de woonwijk door de hoogte en het materiaalgebruik een oneigenlijk element binnen een woongebied en een verarming voor de ruimtelijke kwaliteit van de bestaande wijk

is en daardoor niet voldoet aan de in de welstandsnota genoemde criteria, het standpunt van verweerder onbegrijpelijk. Onder deze omstandigheden valt immers niet in te zien dat een gerechtvaardigde beperking, in de zin van artikel 10, tweede lid, van het EVRM, van de in artikel 10, eerste lid, gewaarborgde rechten in dit geval niet aanwezig wordt geacht. De rechtbank neemt hierbij in aanmerking dat er - kennelijk ook voor verweerder - geen enkel aanknopingspunt aanwezig is voor het oordeel dat het uitgebrachte advies van de welstandscommissie berust op een onjuiste toepassing van de gemeentelijke welstandsnota, dan wel onzorgvuldig tot stand is gekomen of anderszins gebreken vertoont en dat kennelijk ook verweerder van oordeel is dat het bouwwerk in strijd is met redelijke eisen van welstand.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 24-05-2012

ECLI: ECLI:NL:RBARN:2012:BW9076

Zaaknummer: AWB 11/3725 en AWB 11/3726

Wetsartikelen: 44 Wonw, 10 EVRM, 3.23 Wro en 4.1.1 Bro